

EMLÉKEZTETŐ
a Költségvetési Intézmények Érdekegyeztető Bizottsága
tizenegyedik üléséről
(1991. május 27.)

Az ülés elnöke: Popper László, a kormányzati tárgyalócsoport ügyvivője
A résztvevők listáját a melléklet tartalmazza.

Napirend:

1. Az államháztartás viteléről szóló törvény tervezetének vitája második olvasatban. (Előadók: dr. Naszvadi György helyettes államtitkár és dr. László Csaba osztályvezető, Pénzügyminisztérium.)
2. Egyes energiahordozók fogyasztói ára emelésének hatása a költségvetési intézmények dologi kiadásaira. (Előadó: dr. Lökkös János főosztályvezető-helyettes, Pénzügyminisztérium.)

Az 1. napirendi pont vitája

A bevezetőben az előadó ismertette az első olvasatban tárgyalta tervezethez képest végrehajtott változtatásokat. Bejelentette, hogy a törvénytervezetet a Kormány nem május 30-án, hanem június 6-án tárgyalja.

A vita során az érdekképviselői tárgyalócsoportok részéről több általános jellegű és számos konkrét kifogás, illetve észrevétel hangzott el. Az érdekképviselők alapvető fontosságúnak ítélték, hogy a törvény rögzítse az állami feladatvállalás körét, mértékét. Ugyancsak alapvető igényként fogai mázták meg az érdekegyeztetés, illetve az érdekképviselői szervezetek szerepének, jogosultságainak rögzítését. Felhívták a figyelmet az önkormányzati törvénnyel összefüggésben érzett ellentmondások megszüntetésére. Kifogásolták a költségvetési gazdálkodás tervezett szigorítását, amelynek - véleményük szerint - a jelenlegi körülmények között nincs realitása .

A kormányzati oldalon a Művelődési és Közoktatási Minisztérium képviselője kifejtette, hogy hibásnak tartják a törvény koncepcióját. Meggyőződésük szerint például a művelődés, kultúra, felsőoktatás stb. gazdálkodására ne a klasszikus, kötött költségvetési szabályok vonatkozzanak, csak a tervezés és számonkérés legyen szigorú.

A törvény alapkoncepcióját illetően, és több, konkrét javaslat vonatkozásában sem tudta a PM képviselője az észrevételeket elfogadni, így a bizottságban konszenzus nem alakult ki.

Az államháztartási törvény vitája annak elfogadásával zárult, hogy a pénzügyminiszter a kormányülésen mutassa be a KIÉB oldalainak észrevételeit, a beépítésre nem került javaslatokat. Ennek érdekében a Pénzügyminisztérium képviselője javasolta, az érdekképviselői tárgyalócsoportok május 28-án adják át írásban is az észrevételeiket, hogy azokat a kormány előterjesztéshez csatolni lehessen. (Az emlékeztetőhöz mellékeljük a tárgyalócsoportok által átadott véleményeket, amelyek a kormányülésre benyújtott előterjesztéshez mellékletként lettek csatolva.)

A 2. napirendi pont vitája

A napirendre az ÉT plenáris ülésen elhangzott szakszervezeti javaslat alapján került annak vizsgálata, milyen hatása van a háztartási energia fogyasztói ára június 1-jei emelésének a költségvetési intézmények gazdálkodására.

A Pénzügyminisztérium a napirendhez rövid tájékoztató anyagot készített, amely az ülésen került kiosztásra. Kormányzati oldalról hangsúlyozták, hogy a lakossági költséghatások,

illetve a lakossági ellentételezés vizsgálata a Szociális Bizottság és az ÉT plenáris ülés illetékességébe tartozik.

Tekintettel a felkészüléshez rendelkezésre álló idő rövidségére, a bizottság úgy döntött, hogy a témáról érdemi vitát folytatni nem lehet, a tárgyalásra egy hónap eltelte után vissza kell térni. A kormányzati oldal vállalta, hogy addigra pontos képet próbál adni az áremelés intézményi kiadásokra gyakorolt hatásáról és ehhez a munkához kérte a többi oldal segítségét is.

A következő ülés időpontja, napirendje

A bizottság egyetértett azzal, hogy a következő ülésre június 12-én 9 órai kezdettel kerüljön sor az alábbi napirenddel:

1. Az alaphérendszerek piacgazdasági követelményeknek megfelelő átalakítása.
2. A teljes bérliberalizálás feltételeinek áttekintése.

Budapest, 1991. június 6.

Készítette: Horváthné Batár Emese

Melléklet

László Csaba úr részére,

Pénzügyminisztérium Budapest

Tárgy: Az Államháztartási Törvény-tervezet május 22.-i változat véleményezése

A kamarai oldal korábban több alkalommal is írásban fejtette ki véleményét a ÁHT tervezeteivel kapcsolatban.

Tekintettel arra, hogy azok többségét a tervezet készítői nem vették figyelembe le kell szögeznünk, hogy korábbi észrevételeink lényegét fenntartjuk. Ezek közül a legfontosabbak :

1. Nem teljesül a Nemzeti Megújulás Programjában tett Kormány-ígéret, "...ellátandó feladatoknál stabil, egyértelműen szabályozott, hosszú távú működőképes, a társadalom által elfogadható színvonalat garantáló rendszerek kialakítása". A törvény-tervezet ugyanis erre kísérletet sem tesz.
2. A javaslat a reálszféra működésének szükségleteit, feltételeit alárendeli egy adminisztratív, pénzügytechnikai rendszer kívánalmainak.
3. A tervezetben sok esetben indokolatlan centralizációs törekvés nyilvánul meg. Túlhangsúlyozza a pénzügyi kormányzat jogkörét, nem törekszik sem az ágazatok, sem az intézmények érdekeltiségének megteremtésére, mivel érdemi intézkedésekre általában nem kíván számukra jogot biztosítani.
4. Az intézményi gazdálkodásban számos - évtizedekkel ezelőtt volt - kötöttség visszaállítását célozza, nincs tekintettel a mai magyar társadalmi valóságra.
5. Nem építi be a szakmai, társadalmi egyeztetés, az érdekegyeztetés garanciáit.
6. Csak a költségvetési támogatás csökkentését célozza, de ezen túl arra már nem is törekszik, hogy a felhasználókat érdekeltté tegye a megtakarításokban, az ésszerű gazdálkodásban, a társadalmi vagyon gyarapításában.
7. A törvény elfogadása esetén jelentősen növekednek az adminisztrációs feladatok, miközben az információs rendszer működőképessége, adatainak hasznosíthatósága tekintetében alapvető kétélyek fogalmazhatóak meg.
8. Nincs tekintettel arra, hogy az intézmények finanszírozása sok esetben több-csatornás. A különböző csatornákon biztosított források felhasználása összhangjának megteremtésére kísérletet sem tesz.
9. E tervezettel együtt indokolt elkészíteni és megtárgyalni a Számvetési Törvényt és a Társadalombiztosítási Törvényt.

10. A non-profit gazdálkodás szabályait a tervezet nem tartalmazza.
11. Az intézmény vezetőinek felelőssége csak akkor deklarálható, ha a feladat ellátásához szükséges eszközök biztosítottak (97.§), illetve ha a vagyoni jogok tisztázottak .
12. A havi finanszírozástól való eltérést (102.§ 4.bek.) általánosan indokolt szabályozni, nem kormány hatáskörre tenni.
13. A bank-monopólium az intézményeket kiszolgáltatottá teszi .
14. A pénzügyminiszter felelősségét is indokolt megfogalmazni az eszközökkel, a vagyonnal való hatékony gazdálkodás terén (48.§) .

Budapest, 1991. május 28.

dr. Naszvadi György úrnak helyettes államtitkár Pénzügyminisztérium
BUDAPEST

Tisztelt Naszvadi Úr!

A TÖOSZ Elnöksége az "Előterjesztés a Kormány részére az államháztartás viteléről szóló törvényről" című - 1991. május 22-én dátumozott - tervezet kapcsán az alábbiak mérlegelését kéri:

I. A koncepcionális kérdések körében

1. Az államháztartási törvény tervezete hosszas előkészítés után nyerte el jelenlegi formáját és tartalmát. Ennek ellenére az alapkérdések rendezése elmaradt. Ez tükröződik a tervezet megváltozott címében is, amely szinkronban van a javaslat szerinti, de nincs szinkronban az önkormányzatok által várt tartalommal.

Emlékeztetjük arra, hogy az adóreform elfogadásakor az Országgyűlés kötelezte a Kormányt, dolgozza ki az államháztartási reformra vonatkozó elképzeléseket. A reformkonceptiót az Országgyűlés 15/1989. (VII.13.) sz. határozatában a további munka alapjául elfogadta. (Ismereteink szerint e döntés ma is hatályos!)

A határozat előírásainak megfelelően már eddig is több szövegtervezet készült, amelyeket véleményeztünk. Az 1990. október 12-én elkészült tervezethez olyan munkaprogram kapcsolódott, amelynek végrehajtása alapul szolgálhat egy államháztartási törvényjavaslat tartalmának meghatározásához is. E munkaprogram végrehajtását az előterjesztők nem mutatják be, így általunk nem ítéltető meg annak eredménye vagy eredménytelensége a most véleményezésre küldött tervezet relációjában. így nem ítéltető meg az un. hogy az un. komplex reform valóban igényel-e további hosszabb előkészítést (milyet?), de az évek óta tartó munkálatok alapján állíthatjuk, ha nem is ideális, de az optimális (ha úgy tetszik közbeeső) megoldáshoz elegendő ismerettel rendelkezünk.

Emlékeztetem arra is, hogy a TÖOSZ az államháztartás szabályozásával összefüggésben ugyanúgy, mint az önkormányzati törvény előkészítése alkalmával a komplexitás igényét hangsúlyozta. Az önkormányzati törvény elfogadtatása érdekében a Kormány Ígéretet tett a Parlamentnek az un. kapcsolódó törvényjavaslatok, köztük szinte első helyen az államháztartási törvényjavaslatnak az 1990. őszi ülészsakra történő beterjesztésére. Mindehhez képest nem vitatható, hogy az államháztartási törvényjavaslat benyújtása a Kormánynak hónapok óta fennálló, ez ideig teljesítetlen alkotmányos kötelessége. E javaslat benyújtásával a Kormány nem teljesíti a fent említett kötelezettségét, mert a szabályozandó tárgykörnek csak egy részét, tulajdonképpen az államháztartás vitelének kérdéskörét érinti. A tervezet a pénzügyek egészére kiterjedő, elsőd-legesen költségvetés-technikai szabályokat tartalmaz, amelyek azonban egyes esetekben sajátos politikai tartalommal is rendelkeznek.

A szabályozottság hiánya már az 1991. évi költségvetési törvény előkészítésekor megmutatkozott, ezért kényszerült a jogalkotó arra, hogy - átmeneti jelleggel - az államháztartás vitelének 1991. évi szabályait is megalkossa.

Jelen javaslatból csak az olvasható ki, hogy a Kormány az államháztartás vitelének hosszabb távú rendjét kívánja eldönteni anélkül, hogy az államháztartáshoz kapcsolódó tartalmi kérdésekben konszenzus jönne létre. Az ilyen értelemben vett technikai norma jelentőségét elismerjük, de megalkotásukra csak az államháztartás tartalmi kérdéseire igazodóan kerülhet sor.

2. Az Alkotmány és egyes un. ágazati törvények most is meghatározzák az állam ellátási felelősségének tartalmát, de nincs hosszabb távra kiszámítható orientáció az állami szerepvállalás módját és mértékét illetően. Az önkormányzati törvény - az állam alkotmányos ellátási felelősségéhez kapcsolódóan - előírja /8.§ (4.) bekezdés a kötelező feladatok rögzítésével a települési önkormányzatok ellátásszervezési feladatainak minimumát, továbbá / 8.§ (1) és (2) bekezdés) azokat az alapfeladatokat, amelyeket az önkormányzatok a lakosság igényei alapján anyagi lehetőségeiktől függően láthatnak el. A szabadon választott feladatokra nézve tartalmaz rendelkezést az önkormányzati törvény I.S (4) bekezdése.

Már korábban több alkalommal jeleztük, hogy az un. szabadon választható feladatok körében is tulajdonképpen a választás determinált. A nagyvárosok például aligha dönthetnek abban a kérdésben, hogy fenntartják-e a ma veszteséges tömegközlekedést.

Ilyen körülmények között egy államháztartási törvénynek alapvető, garanciális funkciói is vannak. Hozzá kell járulnia ahhoz, hogy legalább középtávra kiszámítható munkamegosztási viszonyok jöjjenek létre a kormányzati és az önkormányzati szint között és ehhez ugyancsak kiszámítható teherviselési viszonyok kapcsolódjanak. Egy zavartalan, bővített társadalmi újratermelés közmegegyezést feltételez abban a kérdésben:

- Mely feladatok megoldásához biztosít - egy társadalmi átlagnorma szintjén - forrást az állami költségvetés? (Szerintünk e feladatsoport gerincét az un. kötelező önkormányzati feladatok képezik.)

- Mely feladatokhoz és milyen mértékben, milyen technikával nyújt az állam támogatást? (E körbe tartoznak pl. a településüzemeltetés alapfeladatait.)

- Milyen nagyságrendet illetően "tűri" el az államháztartás, hogy forrásait az önkormányzatok un. szabadon választott feladatok megoldására fordítsák?

(Ennek forrásául szolgálhatnak a helyi adók.)

A szövegtervezetből úgy tűnik, az előterjesztők még mindig nem tudtak megbarátkozni a vállalkozó önkormányzat gondolatával. Holott e kérdésben az Alkotmány, illetőleg az önkormányzati törvény mindenkire nézve kötelező rendelkezést tartalmaz. E vonatkozásban szükséges utalni egyrészt az ötv. 77. § (2) bekezdésére "...Az önkormányzatok költségvetése az államháztartás része, ahhoz teljes pénzforgalmával kapcsolódik. Az önkormányzati költségvetés az állami költségvetéstől elkülönül, ahhoz az állami támogatásokkal és más költségvetési kapcsolatokkal kötődik."

Másrészt az Ötv. 80.§ (1) és (3) bekezdésére: "A helyi önkormányzatot e törvényben meghatározott eltérésekkel - megilletik mindazok a jogok és terhelik mindazok a kötelezettségek, amelyek a tulajdonost megilletik, illetőleg terhelik."

"A helyi önkormányzat vállalkozása a kötelező feladatok ellátását nem veszélyeztetheti, az önkormányzat olyan vállalkozásban vehet részt, melyben felelőssége nem haladja meg vagyoni hozzájárulásának mértékét."

Mindebből többek között az következik, hogy a vállalkozói vagyon olyan önkormányzati tulajdon, amely általában a más tulajdonosokkal azonos jogi helyzetbe hozza az önkormányzatokat, vagyis lehetővé teszi számukra a vállalkozást. Ebben az összefüggésben a vállalkozói döntés, a tulajdonnal való rendelkezés nem szorítható az önkormányzati

költségvetés (helyi rendelet) keretei közé, már csak azért sem, mert egyes jogszabályban meghatározott esetekben helyi népszavazási formát is igényel.

4. A tervezet bevezetésének 4. oldal 2. bekezdésében foglaltakkal szemben szükségesnek tartjuk rögzíteni, hogy a TÖOSZ tagsága nem vonja kétségbe a szigorú költségvetési gazdálkodás igényének létjogosultságát és az önkormányzatok gazdálkodásának "szabadságát" (helyesebben tulajdonosi önállóságát), nem azonosítja a gazdálkodás szabadosságával. Ugyanakkor nem tartja azonosíthatónak a szigorú szabályozás igényét az e tervezetből is helyenként kiolvasható újraközpontosító törekvésekkel.

II. A tervezetben szereplő részletszabályokkal kapcsolatban :

1. A 7. § (1) bekezdéséhez: Az önkormányzatok vállalkozói tevékenységére tekintettel a szabályozás szűkítését indítványozzuk. A vállalkozás körébe tartozó gazdálkodási döntések eredménye jelenik meg a költségvetésben, de magát a vállalkozói gazdálkodást nem a költségvetés alapján kell folytatni.

2. A 10. § (1-2) bekezdéséhez: E szövegezésből úgy tűnik, mintha a fizetésre kötelezett választhatna abban, hogy kötelezettségének teljesítésével mely feladat ellátásához kíván hozzájárulni. Feltesszük nem erről van szó, (az esetleges erre irányuló szándék az indoklásból sem tűnik ki) ezért helyesebbnek látszik a "...hozzájáruljon az államháztartás alrendszerének bevételeihez" típusú megfogalmazás.

A második bekezdésből "elsősorban" elhagyását javasoljuk még akkor is, ha új befizetési kötelezettség-típus bevezetése érdekében majd módosítani kell a törvényt. A javaslatban szereplő megfogalmazás olyan határozatlan jogfogalmat takar, amelynek most semmilyen indokolható tartalma nincs.

3. A 29. § (1) bekezdése helyett javasolt szöveg: "A költségvetési törvény javaslatot az országgyűlés az Állami Számvevőszék és az Országos Érdekegyeztető Tanács véleményével együtt tárgyalja meg".

4. A 39. §-hoz: A B változat elfogadását támogatjuk.

5. A 43. § (2) bekezdéséhez: A javaslat 68. § (1) bekezdésében, valamint a 71. § (1) bekezdésében is foglaltakra figyelemmel kérjük annak a határnapnak a rögzítését, ameddig a kormánynak a költségvetési irányelveit és az önkormányzati pénzügyi szabályozás előzetes elgondolásait az önkormányzatok részére el kell juttatnia.

6. A 63. §-hoz: a koncepcionális kérdések körében már érintettük, hogy felfogásunk szerint az ÁHT kiszámíthatóságot kell hogy nyújtson, garanciákat kell tartalmaznia. Ezzel összefüggésben elégtelen a javasolt szabályozás. Arra nézve kellene további rendelkezést tartalmaznia, hogy a normaképzés milyen szabályok szerint történik, a norma milyen időszakokra irányadó, és hogyan történik a karbantartása (indexálása?). Szerintünk a kötelező feladatok körében az állam nem hozzájárul a feladat ellátás költségeihez, hanem egy társadalmi norma szintjén biztosítja a költségeket. Ha ezek az átlagnormák nem hosszabb távra irányadóak, az intézményrendszer optimális hatásfokú üzemeltetése megoldhatatlan, az ellátási színvonal zuhanása, az intézményrendszer további elszegényedése várható.

7. A 64. § (2-3) bekezdéséhez: üdvözljük a tényt, hogy a tárgyalt kérdéskör az egyenjogúság elvén nyugvó rendelkezés irányába mozdult el. Javasoljuk a (3) bekezdés kiegészítését azzal, hogy nem csak az alacsonyabb összegű, de a késedelmes finanszírozás is kamatfizetési kötelezettségeket keletkeztessen. A késedelmes finanszírozás ugyanis az önkormányzatokat áthidaló hitel felvételére kényszeríti, amelynek kamatterheit indokolt a tényleges mulasztóval megfizettetni.

8. A 66.§-hoz: A tervezetben szereplő szöveg elhagyását javasoljuk, mert az ötv. rendelkezéseinek megfelelően ez a helyi szervezeti és működési szabályozás (a továbbiakban: SZMSZ) kompetenciája.

9. A 68.§-hoz: Lásd a 43. §-hoz fűzött észrevételt.

10. A 70.§-hoz: A fenti indoklással (8) e paragrafus elhagyását javasoljuk. Nem kifogásoljuk azonban a szöveg olyan módosítását, hogy pl. "Eltérő rendelkezés hiányában a helyi önkormányzat költségvetéséről szóló rendelettervezetének előkészítése a jegyző, főjegyző, jegyző, megyei főjegyző (továbbiakban együttesen: jegyző) feladata". Ilyen szabályozási mód ugyanis nem szűkíti az önkormányzat saját szervezetével, működésével kapcsolatos rendeletalkotási kompetenciáját, de számonkérhetővé teszi a feladatot abban az esetben is, ha önkormányzati szabályozás nem történt.

11. A 73. § (2) bekezdéséhez: A javasolt szövegezési mód ellentétben állónak látszik a 75. § javasolt szövegével. A 75.§ javasolt fogalmazása lehetővé teszi a hitelfelvételt a tervezett, illetőleg a létrejött hiány esetén egyaránt, míg a 73.§ (2) bekezdés a létrejött hiány hitellel történő pótlását kizárni látszik. Ez utóbbi megoldást nem tartjuk elfogadhatónak.

12. 74.§ (2) bekezdéséhez: E bekezdés elhagyását javasoljuk. A hatáskör átruházás szabályait az ötv. megnyugtatóan tartalmazza, a javaslat szerinti külön szabályozásszűkítés, ahhoz képest indokolatlan. Az ötv. 9.§ (3) szerint ugyanis a képviselőtestület egyes hatásköreit a polgármesterre, a bizottságaira ruházhatja. Másrészt a 10. § m) pontja úgy rendelkezik, hogy a képviselőtestület hatásköréből azok a hatáskörök nem ruházhatók át, amelyet a törvény a képviselőtestület át nem ruházható hatáskörébe utal. Mindebből következően e javaslatban csak akkor szükséges szabályozás, ha a jogalkotó a hatáskör gyakorlásának átruházását kívánja megtiltani.

13. A 79.§-hoz: A javasolt szöveg elhagyását indítványozzuk. Helyi SZMSZ-be, illetőleg munkatervbe tartozó kérdés. Csupán a tájékoztatási kötelezettség előírása látszik indokoltnak, a mikéntje helyi ügy.

A 01.§-hoz: A pótköltségvetési rendelet-tervezet előterjesztését indokolt előírni, indokolatlan azonban megszabni, hogy e tervezetet ki nyújtsa be a testületnek.

16. A 96.§ (2) bekezdéséhez: A tervezet szerinti szöveg 2. fordulatának elhagyását javasoljuk, mert ez a kritérium a változó körülményekhez nehezen igazítható, az alapító okirat gyakori módosításának igényét vetheti fel.

17. 104.§ (1) bekezdéséhez: E rendelkezésnek az önkormányzatokra, mint költségvetési alrendszerre történő kiterjesztése ellentétben áll az ötv. IX. fejezetében foglaltakkal, valamint a vállalkozói szabadság és a tulajdon egyenjogúságának alkotmányos alapelvével.

Az önkormányzat vagyonának fogalmi körét az ötv. hivatkozott fejezetében szabályozza, többek között kimondja azt, hogy e vagyon az önkormányzati célok megvalósítását szolgálja /ötv. 70.§ (1)/, e célok pedig tágabbak a közös szükségletek kielégítésénél. Az önkormányzatok vagyona tekintetében egyébként is értelmezhetetlen a társadalom közös szükségleteinek kielégítésére történő utalás, mert e vagyon egy-egy helyi önkormányzathoz vagy azok társulásához kötődik és nem a társadalom tágabb körének szükségleteihez. E vagyankörrel való tervezett módon történő rendelkezés pedig teljes jogbizonytalanságot eredményezne. Be kell látni, hogy az önkormányzati vagyon "új minőség, amellyel az államháztartás vagy a költségvetés keretei között sem lehet úgy rendelkezni, mint az állami vagyonnal, csupán úgy, mint a magánszemélyek, szövetkezetek, más vállalkozások vagyonával. A jogszabályszerkesztési dilemmákat is megértve elfogadhatónak látszik, ha a bírált szövegrész után kerül beiktatásra (külön bekezdés nélkül) a 105.§ (2) javasolt szövege. E javaslat mérlegelésénél kérjük figyelembe venni az Ötv. 80.§ (1) bekezdésében foglaltakat is.

A 104. § (2) bekezdéséhez:

A javasolt szabályozás filozófiája azonos a 120.§ c) pontjában foglaltakkal. Egyetértünk a vagyonnal való felelős, rendeltetésszerű gazdálkodás, gazdaságosság, takarékoság követelményével, azonban különbséget kell tenni a gazdálkodás jogszerűsége és célszerűsége között. A jogszerűségi kritériumok ellenőrzése - az ötv. 92.§-ában foglaltakat is figyelembe véve - az Állami Számvevőszék, a célszerűségi követelmények érvényesítése viszont a

képviselőtestület kompetenciája. A kettőt nem tartjuk összekeverhetőnek, mert ellentmond a fent már hivatkozott alkotmányossági követelménynek, illetőleg az Ötv. 77.§ (1) és 00.§ (1) bekezdéseiben foglaltaknak.

19. A 111. §-hoz: A javasolt szabályozás megkerüli a valódi problémát. Már az ötv. is számol az un. önhibáján kívül hátrányos pénzügyi helyzetű települések megkülönböztetett támogatási igényével; de ezen túlmenően is abból a tényből következően, hogy jelenleg a kötelező önkormányzati feladatok ellátóképességéhez a költségvetés csak bizonyos arányú támogatást és nem átlagnorma szerinti finanszírozást garantál, ha nincs lehetőség a kötelező feladatok alóli mentesülésre, törvényszerűen következik be az önhibáján kívüli adósi pozíció, amelynek feloldása a törvény által előírt feladatra tekintettel költségvetési eszközök nélkül nemcsak lehetetlen, de igénylése méltánytalan is.

20. A 120.§ c) pontjához: Lásd a 104.§ (2) fűzött megjegyzést .

21. A 124.§ (2) a) pontjához: Egyetértünk azzal, hogy az államháztartás alrendszerének számlarendjét és az azok feletti rendelkezés jogosultságát általában a kormány rendeletben állapítja meg, de azzal a megszorítással, hogy az önkormányzatok számlái feletti rendelkezési jogosultság nem lehet kormányzati szabályozás kompetenciája; ez önkormányzati alapjogokat érint, a számláról való rendelkezés jogát a képviselőtestület gyakorolhatja. Az más kérdés, hogy ezt nyilvánossá, regisztrálttá kell tenni.

Tisztelt Naszvadi Úr!

Végezetül jelzem, hogy a fentiek szerinti véleménnyel a KIÉB 1991. május 27-én részt vett önkormányzati tárgyaló csoport (a Megyei önkormányzatok Szövetségének képviselője, a Magyar önkormányzatok és önkormányzati Képviselők Szövetségének elnöke, valamint a Fővárosi önkormányzat képviselője) is egyetértett.

Budapest, 1991. május 28.